

ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1998 - ΕΤΟΣ 11ο-Αρ. Φύλλον 128 • ΓΡΑΦΕΙΟ
 ΤΗΛ.: 95.12.454 & 95.76.292 - FAX: 95.66.176 • ΙΔΡΥΤΗΣ: Δρ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΝΕΚΕΝ
 ΔΕΛΛΑΣΟΥΔΑΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ Τ.Ε
 ΚΟΡΑΗ 55
 17122 Ν.ΣΜΥΡΝΗ

και εργά
 να είν
 μέρα. Ε
 ότα
 προσεί
 εξαπτέρ

ΙΑΝΤΗΣΗ

28η Οκτωβρίου 19

Το βαθύτερο νόημα και τα ποικιλώτατα διδ
 ως και η ιστορική αξιολόγηση της εποποιί
 θρυλικού αγώνος του 1940-1941

Του
Γρηγ. Φιλ. Κωσταρά
 Καθηγητού της
 Φιλοσοφικής Σχολής
 του Πανεπιστημίου Αθηνών

πρό
 κη
 εν
 ον
 πεί".
 άτων
 c-d)
 ο, το
 έχει
 λει-
 α και
 οχού-
 ρεται
 ένα

ιδιαιτέρο ρήγος. Μία αφηνίδια
 ιδέα - θεωρητική, πρακτική ή
 ποιητική - πυροδοτεί την εσω-
 τερική διάθεση.
 Το ίδιο και μία εξαίφνης
 Συνάντηση με ένα άγνωστο
 έως εκείνη τη στιγμή Πρόσωπο
 μπορεί να αποβεί η αφορμή για
 μια αράγιστη, ευτυχομένη
 πνευματική σχέση ή η πηγή
 αιώνιας ευδαιμονίας, ανέκφρα-
 στης.

Οπως και προ πολλών
 δεκαετιών έγραφα και
 ανακοίνωσα*: "... Και εκεί,
 μεταξύ ουρανού και γης, εστά-
 θησαν δημιουργοί νέων
 Μαραθώνων, να δώσουν εις το
 δράμα της ανθρωπότητας την
 αποφασιστική του στροφήν
 προς μίαν **υπέροχον** κάθαρσιν.
 Και εδώ είναι η τεραστία διαφο-
 ρά. Όταν η πίστις προς την ανω-
 τερότητα του Δικαίου έναντι της
 βίας κυρώνεται με έργα παρά-
 τολμα και μεγάλα, όπως αυτά
 της Πίνδου, της Μόροβας, της
 Νεμέρσκας, της Τρεμπεσίνας
 και όλου του υπολοίπου
 Βορειοηπειρωτικού μετώπου -
 της κατ' Αριστοτέλην "Ελλάδος
 της Ελλάδος" και "πατρίδος των
 πατριδών" - η θεία φύσις του

Του
Ορέστη Αθ. Λουριδή
 Ομοτ. Καθηγητή
 Πανεπιστημίου Αθηνών

ανθρώπου παρουσιάζεται εις
 όλον το μεγαλείον της και απο-
 θέτει εις τον ζυγόν της Ιστορίας
 το πολύτιμον βάρος του Ηθικού

Νόμου...".
 Λαός, λοιπόν,
 αληθινό στοιχε
 λαός της - κα
Γραικίας, της
 Ελλάδος - υπεν
 ζοφερή καμπή τ
 ιστορίας, την ύπ
 Νομου της γης
 μας - που ήταν
 Θείας Δίκης" - λ
 θεν επίστευε εις
 οφθαλμός ος τα
 διά των υπεράν
 θωμάτων του μετ
 ρική πορεία. Επέ
 βή της βίας και τ
 Ελευθερίας και τ

ΣΕΛ. 7

Η παιδαγωγική αξία του επιτεύγματος των ολυμπονικών ατόμων με ειδικές ανάγκες

Δύο από τους βασικούς στόχους των προ-
 σπαθειών, που καταβάλλει κάθε άνθρωπος,
 ως κοινωνικό ον, είναι:
 α) Η ισότιμη συμμετοχή του στο κοινωνικό
 γίνεσθαι και όταν λέμε ισότιμη συμμετοχή εννο-
 ύμε συμμετοχή με ίσα δικαιώματα, χωρίς δηλαδή
 οποιαδήποτε ειδους εμπόδια που γεννιούνται
 από τις διακρίσεις εις βάρος ορισμένων προσώ-
 πων και
 β) Η συνεχής βελτίωση της ποιότητας της
 ζωής του.
 Όμως, σε πολλούς ανθρώπους, σε πολλά μέλη
 του κοινωνικού συνόλου, δεν προσφέρονται (για
 διάφορους λόγους, υποκειμενικούς ή αντικειμενι-
 κούς) ίσες ευκαιρίες προετοιμασίας και "αναλογι-
 κής" επίτευξης των στόχων αυτών.

ΣΕΛ 6

Του **Λαυρεντίου Γ. Δελλασούδα**
 Αναπληρωτή Καθηγητή Παιδαγωγικής
 στο Τμήμα ΦΠΨ
 του Πανεπιστημίου Αθηνών

Μετριάτ η αυτοαντίλ

Ηκανότητα του ατό-
 μου να πάρει μια
 "πίσω" θέση από
 την οποία να παρατηρεί τον
 εαυτό του γοήτευε πάντα
 τους φιλοσόφους, ενώ οι
 ψυχολόγοι από την αρχή
 του αιώνα έχουν αναπτύξει
 ένα μεγάλο αριθμό διαφο-
 ρετικών θεωριών σχετικά με
 τον εαυτό.

Ανδρέας
 Παιδο

ΣΕΛ 7

Παιδιά χωρίς φίλους

ΣΕΛ 12-13

Δαμάζοντας τ προϊόντα του φ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Με τον όρο "αναλογικός" προσδιορίζεται οι επιδιώξεις ή οι στόχοι κάθε ανθρώπου, σύμφωνα με το ενδιαφέροντά του, τις ικανότητές του, τις δεξιότητές του κ.λπ. και κυρίως σύμφωνα με το επίπεδο και την έκταση προετοιμασίας του. Οπότε, τίτλοι, πτυχία, δίπλωμα ιδιότητας, ανεμπόδιστος και κατάλληλος προποριστικός όλων των ανθρώπων, ώστε να μετέχουν σε όλες εκείνες τις δραστηριότητες, οι οποίες συνθέτουν και προσδιορίζουν τις προσωπικές τους επιδιώξεις για την ποιότητα του περιεχομένου της καθημερινής τους ζωής. Επομένως, η συμμετοχή αυτή δεν μπορεί να παρεμποδίζεται εκ μέρους κάποιων άλλων προσώπων, αλλά να στηρίζεται στις έμπειρες ή επίκτητες ικανότητες ή δεξιότητες, τις οποίες θα μπορεί - μέσω της κατάλληλης προετοιμασίας - να αναπτύξει και να αξιοποιήσει κάθε πρόσωπο ανεξαρτήτως της ύπαρξης ειδικών αναγκών.

Με την προοπτική αυτή, η ποιότητα ζωής καθορίζεται ή περιορίζεται από ένα σύνολο εκδηλωτικών και δραστηριοτήτων, οι οποίες διαφέρουν, ως προς το πλῆθος και το βαθμό επιδίωξης τους, από τον ένα στον άλλο άνθρωπο. Το είδος των δραστηριοτήτων αυτών, λόγω των κατεστημένων αντιλήψεων που δεν είναι του παρόντος να αναπτύξει ή να περιγράψει, ήταν πάντοτε συνδεδεμένο ή αν θέλετε εξαρτημένο από διάφορα κοινωνικά, σωματικά και άλλα κριτήρια ή χαρακτηριστικά.

Έτσι, πριν λίγο ακόμη χρόνια, εδώ θα ζητούσαμε από τον πολύ κόσμο, όχι από τους ειδικούς, να περιγράψει τη σχέση αθλητισμού και ΑΜΕΑ, μόνο αρνητικές σχέσεις θα μπορούσε να αναριθμήσει. Στην καλύτερη δε των περιπτώσεων, θα αναφέρονταν στη θεραπευτική φυσική αγωγή για την απόκτηση βασικών κινητικών δεξιοτήτων ή θα μιλούσε για προγράμματα φυσικής άσκησης, προκείμενου να προλήψουν παθολογικές περιπτώσεις και, γενικότερα, θα μιλούσε για φυσιοθεραπεία.

Σήμερα, όμως, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Έχει ήδη αρχίσει η κατασκευή του καινούριου εκείνου δρόμου, ως διαφορετικό. Έχει ήδη αρχίσει η κατασκευή του καινούριου εκείνου δρόμου, μέσω του οποίου το πρόσωπο με τις ειδικές δυσκολίες θα μπορεί να οδηγείται στην αποκορύφωση δρόμου ζήτησης των στόχων του. Ο δρόμος, βέβαια, εξακολουθεί να είναι στενός, αλλά έχει πλέον λιγότερα εμπόδια και, τα βαρύτερα όλων, έχει γίνει ή αρχί, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όλα βρίσκονται καλώς.

Κυρίες και κύριοι αναγιόγτες, οι δικαίως όμοιες, να συνεχίσουν περπατώντας το τι δεν γίνεται ή τι πρέπει να γίνει, τα ποιος φταίει, ποια προβλήματα υπάρχουν: οικονομικά, έλλειψη προσωπικού και υποδομής, μη δεσφαινομένης ή παρεμποδίζοντων αυτών που προσπαθούν εκ τας μη άνωτος να δημιουργήσουν νέα δεδομένα και κυρίως παράλληλα ελαστικής ολοκληρωμένων προγραμμάτων, για τα οποία κάθε σύσταση περιγράφει, αυτή τη στιγμή, δεν θα υφραλούσε.

Όμως, δεν θα το πράξει, κι αυτό για ένα και μόνο λόγο. Γιατί θεωρώ ότι ζούμε σε μια εποχή, όπου η συνεχής αναζήτηση και προβολή της σφαιρικής πλευράς της ζωής όχι μόνο έχει περιορίσει το χώρο και το χρόνο, ο οποίος απαιτείται για την προβολή και της θετικής πλευράς της ζωής, αλλά τείνει να καταστήσει κοινή πειλοθία ότι τίποτε καλό δε συμβαίνει ο' αυτό τον κόσμο. Τίποτε δε γίνεται σήμερα, που θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως πρότυπο, ως παράδειγμα για τους νέους κυρίες και κύριοι. Δηλαδή, για τους ανθρώπους εκείνους, των οποίων το χαρακτήρα και την προσωπικότητα διαμορφώνει το σημερινό περιβάλλον και οι οποίοι με τη σειρά τους θα επηρεάσουν αύριο τις επερχόμενες γενιές.

Υπάρχει, λοιπόν, απόλυτη ανάγκη αναζήτησης και προβολής ή τουλάχιστον μη απόκρυψης ή αποσιώπησης των θετικών πτυχών της ζωής και προς αυτή ακριβώς την κατεύθυνση είμαστε υποχρεωμένοι, όπως πιστεύω, να στραφούμε.

Κυρίες και κύριοι, και κατά την προσφιλή

Η παιδαγωγική αξία του επιτεύγματος των ολυμπιονικών ατόμων με ειδικές ανάγκες*

Του Λαυρεντίου Γ. Δελλασουφίδα
Αναπληρωτή Καθηγητή Παιδαγωγικής στο Τμήμα ΦΨΨ του Πανεπιστημίου Αθηνών

μου έκφραση αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι, θεωρώ ότι έχει γίνει σαφής η πρόθεσή μου να επικεντρώσω τη σύντομη ομιλία μου στο μέγεθος και τη σημασία του επιτεύγματος των ολυμπιονικών, τους οποίους τιμά σήμερα ο Πειραϊκός Σύλλογος Γονέων, Μηδρόνων και Φίλων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες "ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ", σε συνεργασία με τον ΟΜΠ και το Εργαστικό Κέντρο Πειραιά.

του κόστους και μεγιστοποίησης του κέρδους.

Δηλαδή, έχουμε κάνει πολλούς νέους να πιστεύουν ότι χωρίς προσπάθεια ή έστω με μικρή μόνο προσπάθεια, η οποία όμως πάντως θα αποβλέπει στο πως θα γίνει ή θα σταθεθεί κάτι ο άλλος, θα επιτύχουν εύκολα πολλά και προσωπικά σφέλη και κυρίως χρήμα, διασκέδαση, δόξα.

Όμως, η πραγματικότητα άλλα τους επιφύλασσε, με αποτέλεσμα να οδηγούνται είτε στον ανταγωνισμό που προσθετικά μετεξελίσσεται στη με δόκιος ή βίσιος ενταγμένη εξουδετέρωση του ανταγωνιστή ή του αντιπάλου, είτε στην απογοήτευση με τις πικραλδές επιπτώσεις και το οδυνηρό αποτέλεσμα.

Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ακόμη και ο αθλητικός έχει υποταχθεί στην εμπειρευματοποίηση και την επαγγελματισμό και σφαιρηγίση του ανθρώπου ή ομάδας ανθρώπων.

“ Η κατασκευή του καινούριου εκείνου δρόμου, μέσω του οποίου το πρόσωπο με τις ειδικές δυσκολίες θα μπορεί να οδηγείται στην οποιουδήποτε βαθμού επίτευξη των στόχων του

Αγαπητοί Ολυμπιονίκες, Κυρίες και Κύριοι,
Ο λόγος του ανθρώπου μεταδίδει γνώσεις, όμως, δεν αποτελεί παράδειγμα για τον τρόπο συμπεριφοράς. Περιγράφει θεωρητικά τη μορφή της συμπεριφοράς και, στη συνέχεια, καθένας μας προσδιορίζει, εποκρίβως ή κατά προτίμηση, με τη φωνή του, πως πρέπει να είναι η συμπεριφορά που έχουν περιγράψει τα λόγια. Όμως, εκείνο το οποίο δίνει ζωντανά και εμπιστά στους νέους τη μορφή της κάθε συμπερι-

“
πων. Το πολιτικό πνεύμα και το ολυμπιακό πνεύμα έχει αρχίσει να χάνει το αληθές περιεχόμενό του.

Όμως, εδώ, φίλες και φίλοι, μια σχιζοφρενική, ένα φως από το βάθος του ψυχικού, έρχεται να μας αναγγείλει μια καινούρια πράξη, αρπάζοντας συγχρόνως και τους νέους. Η σχιζοφρενική, που θα ζυντανώσει συνεχώς και θα είναι καλλοκάως χρήση για όλους, ενισχύοντας τους νέους και συνεπίζοντας τους μεγαλύτερους, έρχεται από τα θεωρητικά επιτεύγματα των Ολυμπιονικών.

“
Υπάρχει, λοιπόν, απόλυτη ανάγκη αναζήτησης και προβολής ή τουλάχιστον μη απόκρυψης ή αποσιώπησης των θετικών πτυχών της ζωής και προς αυτή ακριβώς την κατεύθυνση είμαστε υποχρεωμένοι, όπως πιστεύω, να στραφούμε

Αγαπητοί Ολυμπιονίκες, Κυρίες και Κύριοι,
Θα παρακαλέσω να μου επιτρέψετε στο σημείο αυτό να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς τους διοργανωτές της εκδήλωσης αυτής και τη συντονίστρια των προσπαθειών κ. Ελ. Ρέπα, διότι θεωρώ ότι αποτελεί τιμή για τον ομιλούντα ή εκ μέρους της πρόσκληση για να διαπαινού τις απόψεις του με ομορφιά τα ιδιόμορφα που εκφράζει ο άλλος σας ενδοξοί Ολυμπιονίκες.

Επ' αυτήν θα αναφέρω επιγραμματικά ορισμένα σημαντικά, κατά την άποψή μου, μηνύματα, τα οποία, όπως πιστεύω, προβάλλει ενάντιον μας το επίτευγμα των τιμημένων σήμερα Ολυμπιονικών. Δεν θα το παραβώ με κάποια οβριολογητική σειρά.

Θα πρέπει όμως να προθέμ, θεωρώντας ως πρωταρχικής σημασίας παράδειγμα, την εικόνα, η οποία μας δίνει ανάγλυφα όλες τις λεπτομέρειες της προσπάθειας των αθλητών αυτών και των συναδελφών τους, ανεξαρτήτως του αν βρίσκονται ή όχι την ώρα αυτή στο χώρο αυτό.

Το πρώτο, λοιπόν, μήνυμα προέρχεται από την εικόνα που προσέφερα, η οποία αποκαλύπτει τη δύναμη της ψυχής του ανθρώπου, τη δύναμη της θέλησής του, τη δύναμη της πίστης στον εαυτό του που παραμορφεί κάθε εμπόδιο.

Με άλλα λόγια, το μήνυμα αυτό μας τονίζει ότι θα πρέπει να ξεχάσουμε το: δεν μπορεί, είναι αδύνατον, δεν με καταλαβαίνω κι άλλα, δεν θέλω, το θέλω όλα και να αρχίσουμε να σκαφτόμαστε, πάντοτε από δω και πέρα. Τη σφαιρία στη την ελπίε της πίστης στη θέληση.

Το πρόβλημα της κοινωνικής ένταξης, της απόδοσης και της επικράτησης είναι παλαιότατο και πολυδιάστατο. Στην προσπάθεια κάθε ανθρώπου για την οντοποίηση του προλήματος αυτού, το παράδειγμα των αθλητών που τιμώμε σήμερα μας στέλνει ένα δεύτερο μήνυμα. Την ευγενή εμπίλη.

Δηλαδή, μας μιλάει για το αυτοαναίτητο, αναγγώρηση της αξίας του εαυτού μας, την οποία προσπαθούμε να αναδείξουμε συγγωνωζόμενοι τους άλλους με ήμια και ειρηνική μέση και όχι με ανταγωνιστικές ενέργειες εξουδετέρωσης ή εξόντωσης του αντιπάλου. Και είναι αυτή ακριβώς, κατά την αντίληψή μας, η γνήσια ολυμπιακή φιλοσοφία, αυτή που εκφράζει το αρχαίο ελληνικό πνεύμα της εκκεμότητας, της ενέργειας εκείνης, η οποία αποτελείεσαι ημεμελνείη εσσική πολιτική πρότη των αρχαίων Ολυμπιακών αγώνων.

Ένα τρίτο μήνυμα μας υποδηλώνει ότι καταργήσα των διακρίσεων δε σημαίνει απόλυτη των αδυναμιών, αλλά παραβολή της προσωπικής ελευθερίας, των ατομικών δυνατότητων και των ικανοτήτων, τις οποίες διαθέτει κάθε άνθρωπος και για τις οποίες διαθέτει κάθε άνθρωπος και τις οποίες αποδεικνύει το παράδειγμα των σημερινών ολυμπιονικών και των λοιπών συναδελφών τους.

Ένα τέταρτο μήνυμα αφορά στο ολυμπιακό αξίωμα "γρηγορότερα, ψηλότερα, δυνατότερα".

Το αξίωμα αυτό δεν αποτελεί πρόνύμιο "βιονικών όντων", αλλά μια εκδήλωση του πηριτικού ανταγωνισμού προσώπων διαφόρων κατηγοριών σε εθνικό, διεθνή, ευρωπαϊκά ή παγκόσμια επίπεδα: αποτελεί πλέον σύνθημα για την επικουνοία των λαών.

Ένα πέμπτο μήνυμα προτρέπει όλους μας και ιδιαιτέρως τους γονείς, να συνειδητοποιήσουμε προσθετικά ότι πρέπει να αρχίσουμε να διακρίνουμε το αμυμονίμο, μέσα μας ή στο παιδί μας, θεσορό και να χαράσσουμε ρόλους τον ανακαλύπτουμε, οπτι να προβάλουμε συνεχώς την έλλειψη και να στενοχωρούμεθα για αυτού που δεν μας δόθηκεν ή δεν αποκτήθηκεν.

Υπάρχουν και άλλα μηνύματα, τα οποία μόνι της, πλέον, η ομιλία μας μπορεί να αναζητήσει. Σταματώ, λοιπόν, εδώ και απευθυνόμενος σε σας τους Ολυμπιονίκες, θα ήθελα να τονίσω δύο μόνο σημεία. Πρώτον: Δεν θα ήταν αυτοντία να ελιζώμεθα ότι η προσπάθεια του Coubertin για αναβίωση του πνευματικού εθισμού των Ολυμπιακών Αγώνων, θα μπορούσε, πλέον, να επιτευχθεί μέσω των Ειδικών Ολυμπιακών Αγώνων και Δεύτερον: Μας διδάσκει, διδάσκετε ορθό τους νέους και γι' αυτό σας ευχαριστούμε.

* Το άρθρο αυτό είναι εμπρία που πραγματοποιήθηκε στην εκδήλωση του Συλλόγου Γονέων Μηδρόνων & Φίλων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, σε συνεργασία με τον ΟΜΠ και το Εργαστικό Κέντρο Πειραιά, για να τιμηθούν οι Ολυμπιονίκες ΑΜΕΑ (30 Μαΐου 1998).